

Žalm 23

Hospodin ráčí sám pastýř můj býti

Ženeva 1551

1. Ho - spo-din rá - čí sám pa-stýř můj bý - ti, ne - bu - du v ni - čem
ne - do - stat - ku mí - ti. On na pa - stvi - nách pa - se mne roz - koš -
- ných, u - vo - dí včas - ně k pra - me-nům vod ži - vých, pro jmé-no své mou
du - ši ob - čer - stvu - je, po stezkách pří - mých šťastně pro - vo - zu - je.

2. Byť se mi jednou dostalo i jíti
údolím stínů hrůzyplné smrti,
tys, Pane, se mnou, nebojím se zlého,
z berly těším se, též i z prutu tvého.
Ty sám mne sytíš hojně při svém stole,
když na to hledí moji nepřátelé.
3. Ty olejem mou hlavu pomazuješ,
i kalich můj sám štědře naplňuješ.
A tak pokud mi dopřáváš života,
tvá provádá mne milost i dobrota.
I budu v Páně domu přebývatí,
po všechn svůj věk jej oslavovati.

Jiří Strejc 1615 /1970